

Тешко је рећи ко ће се пре, односно теже навићи на чињеницу да је Томислав Николић нови председник Србије – он сам, део домаће јавности, или тзв. међународна заједница. Заправо, мислим да ће ови последњи имати најмање проблема. Они се претерано не везују за личности него врло прагматично гледају ко је колико „кредибилан“, односно, утицајан и вољан да „испоручи“ оно до чега им је стало. Они ће, дакле, Николића посматрати превасходно из те визуре и неће се много бавити његовом прошлошћу нити биографијом, сем у случају када закључе да би то подсећање могло послужити као нека врста додатног притиска ради веће „кооперативности“. (За почетак, чини се да то неће бити неопходно, то јест, да је Николић свестан како ствари стоје и да неће превише скретати са зацртаног му курса, а шта ће бити касније – видећемо.)

Много већи проблем имаће домаћи медији навикнути да Николића третирају као дежурног кандидата за тренинг строгоће и демонстрацију новинарске „храбрости“ и „духовитости“. То не значи да сада више не треба писати о његовим метаморфозама, дипломама и гафовима (и амерички се медији навелико баве биографијама и „бисерима“ својих председника), али значи и да ће медијски посленици, домаћи и страни, убудуће ипак морати мало више да поведу рачуна о томе да пишу о шефу једне државе.

С друге стране, и Николић ће морати да схвати да је он сада „званично лице“ Србије, и то највише по рангу, што значи да његови ставови по било ком питању, од Вуковара и Сребренице, до Сирије и Абхазије од сада бити третирани као став Србије и да ту више неће помагати оградe како је у питању „само лично мишљење“ итд. Нити ће му вредети да се, у старом вучићевско-радикалско-СНС маниру калимеровски жали на медијски третман и „неправду“ и кад за то има и кад нема разлога. Наиме, када неко даје изјаву за „Франкфуртер алгемајне цајтунг“ на тему српско-хрватских односа, он мора имати на уму да ће та изјава увек бити презентована онако како највише одговара хрватској страни и у том погледу не треба бити ни изненађен ни увређен. Не мора Николић то лично знати, али свакако морају они који ће убудуће обављати медијске послове унутар његовог тима. У противном, дешаваће му се оно што се дешавало и раније, али ће сада последице и по њега, а нарочито по углед државе, бити куд и камо веће.

Николићеви путеви, „гафови“ и топли зец

Пише: Ђорђе Вукадиновић
уторак, 12 јун 2012 22:24

